

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLB300007
NAZWA
OBSZARU Dąbrowy Krotoszyńskie

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ A	1.2. Kod obszaru PLB300007	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Dąbrowy Krotoszyńskie

1.4. Data opracowania 2002-11	1.5. Data aktualizacji 2025-02
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

1.7. Data wskazania oraz objęcia formą ochrony/klasyfikacji terenu

Data zaklasyfikowania obszaru jako OSO:	2007-10
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony OSO	rozp. MŚ z dn. 05.09.2007 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie osop

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
17.6373

Szerokość geograficzna
51.7146

2.2. Powierzchnia [ha]:

34245.28

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL41	Wielkopolskie
PL51	Dolnośląskie

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

[Powrót](#)

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
B	A031	Ciconia ciconia			r	7	10	p		M	D			
B	A030	Ciconia nigra			r	3	5	p		M	D			
B	A081	Circus aeruginosus			r	5	8	p		M	D			
B	A238	Dendrocopos medius			p	450	460	p		M	B	A	C	A
B	A236	Dryocopus martius			p	1	50	p		M	D			
B	A379	Emberiza hortulana			r	350	400	p		M	D			
B	A320	Ficedula parva			r	10	15	p		M	D			
B	A127	Grus grus			r	25	30	p		M	D			
B	A073	Milvus migrans			r	1	1	p		M	D			
B	A074	Milvus milvus			r	1	1	p		M	D			
B	A072	Pernis apivorus			r	1	4	p		M	D			
B	A234	Picus canus			p	20	25	p		M	C	A	B	A

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N23	2.17
N10	4.02
N17	14.76
N16	21.15
N19	10.13
N12	47.78
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Nazwą "Płyta Krotoszyńska" określana jest zachodnia część Wysoczyzny Kaliskiej (południowa Wielkopolska) charakteryzująca się zaleganiem ciężkich utworów geologicznych na powierzchni oraz dominacją lasów dębowych, budowanych głównie przez dąb szypułkowy *Quercus robur*. Ostoja stanowi część płaskiej, zdenudowanej wysoczyzny dennomorenowej, zbudowanej głównie z glin zwałowych szarych zlodowacenia środkowopolskiego, o miąższości od 18 do 22 m. Skąły macierzyste wykazują na rozległych obszarach znaczną spoistość, co powoduje długotrwałe stagnowanie wód opadowych w lokalnych zagłębieniach na powierzchni gruntu. W takich warunkach wykształciły się tam m.in. specyficzne gleby zaliczane do opadowo-glejowych. Na omawianym obszarze dominują powierzchniowo kwaśne dąbrowy z klasy *Quercetea robori-petraeae*, przede wszystkim dobrze zachowane fitocenozy dąbrowy trzcinikowej, a także mokrej dąbrowy trzcinikowej. Podkreślić należy także występowanie płatów acydofilnego lasu grabowo-dębowego *Aulacomnium androgyni-Quercetum roboris* - subendemicznego zespołu południowej Wielkopolski. Najżyźniejsze siedliska leśne Płyty Krotoszyńskiej porasta grąd środkowoeuropejski (przy wschodnich kresach swego zasięgu), a także, w najwilgotniejszych zagłębieniach, łęg olszowy i wiązowo-jesionowy. Na granicy swojego zasięgu wykształca się także uboga buczyna niżowa. Wśród roślinności nieleśnej na szczególną uwagę zasługują zbiorowiska torfowisk niskich (szuwały) i przejściowych objętych ochroną w rezerwacie "Mszar Bogdaniec", a także zmiennowilgotne łąki trzęślicowe, z których najciekawsze zachowały się w okolicach Chwaliszewa i Kurocha.

4.2. Jakość i znaczenie

Dąbrowy Krotoszyńskie to jeden z największych i najbardziej znanych w Europie zwartych kompleksów

lasów dębowych - tym samym jest to obszar o wybitnym znaczeniu z punktu widzenia Dyrektywy Siedliskowej. Na omawianym obszarze stwierdzono dotychczas występowanie 13 typów siedlisk z Załącznika I tej dyrektywy, w tym 3 uznane za priorytetowe oraz 4 mające znaczenie dla przedmiotów ochrony obszaru.

Stwierdzono występowanie 23 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej oraz kolejnych 42 migrujących gatunków ptaków, niewymienionych w załączniku I Dyrektywy Ptasiej. Jest to bardzo ważna ostoja dzięcioła średniego osiągającego tu liczebność około 450-460 par (ponad 4% populacji krajowej). Ostoja ma znaczenie ma również dzięcioła zielonosiwego (20-25 par - >1%). Obszar cechuje się dużym bogactwem florystycznym (ponad 850 taksonów) oraz występowaniem licznych roślin zagrożonych i ginących w skali kraju i regionu (ponad 80). Wśród tych pierwszych na szczególne podkreślenie zasługuje populacja turzycy *Buxbauma Carex buxbaumii* - taksonu zagrożonego w Polsce i do niedawna uważanego za wymarły w Wielkopolsce. Ponadto obszar stanowi ważne, z chorologicznego punktu widzenia, skupienie flory górskiej na niżu. Do stwierdzonych tu gatunków z centrum występowania na obszarach górskich należą między innymi: przywrotnik prawie nagi *Alchemilla glabra*, jarzmianka większa *Astrantia major*, ostrożeń łąkowy *Cirsium rivulare*, przytulinka wiosenna *Cruciata glabra*, skrzyp olbrzymi *Equisetum telmateia*, przytulia *Schultesia Galium schultesii*, wiechlina *Chaixa Poa chaixii*, bez koralowy *Sambucus racemosa*, starzec *Fuchsia Senecio fuchsii*, starzec gajowy *S. nemorensis* oraz starzec kędzierzawy *S. rivularis*, przy czym niektóre z nich najprawdopodobniej już wymarły (skrzyp olbrzymi, wiechlina *Chaixa*). Rezultaty dotychczasowych, z pewnością niewystarczających, badań faunistycznych wskazują na obecność w granicach obszaru, co najmniej, 4 gatunków bezkręgowców z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej oraz kilkunastu kolejnych gatunków bezkręgowców uznanych za zagrożone w Polsce.

Gatunki wymienione w p. 3.3. z motywacją D to gatunki prawnie chronione w Polsce.

Dzięcioł średni

Według danych zebranych do 2009 roku był to jedyny gatunek, którego liczebność kwalifikowała ostoję do włączenia do sieci (w kategorii C6). Wymagana liczebność 1% populacji krajowej była przekroczona co najmniej trzykrotnie. Kwalifikuje to ten obszar do najważniejszej obok Puszczy Białowieskiej ostoji tego gatunku w Polsce.

Najdokładniejsze dane pochodzą z uroczyska Łówkowiec, gdzie od roku 2001 prowadzone są coroczne cenzusy liczebności tego gatunku. Populacja utrzymuje się na poziomie 45-68 par (Ziemowit Kosiński - mat. niepublik.). Szczegółowe obserwacje przeprowadzono również na terenie uroczyska Teresiny, gdzie na podstawie badania wylosowanych powierzchni oszacowano liczebność w całym uroczysku na 236 par (Kosiński i Hybsz 2006). W roku 2007 na terenie uroczyska Taczanów stwierdzono występowanie 73 par (P. Żurawlew). Dodatkowo kolejnych kilkanaście par stwierdzono w obrębie leśnictwa Smoszew w uroczysku Helenopol (Kosiński i Kempa 2007). Łączna suma daje populację około 380 par, a nie zostały tu uwzględnione dane z niebadanych szczegółowo obrębów Glińnica i Baszków. Szacując występowanie tego gatunku w oparciu o, przeciętne zagęszczenie w ostoji (1,0 para/10 ha) i powierzchnię preferowanych przez ten gatunek dąbrów w wieku przekraczającym 80 lat otrzymujemy około 80 par w Glińnicy i kolejne 15 w Baszkowie. Pozwalało to na oszacowanie łącznej populacji dzięcioła średniego na terenie ostoji na 460-480 par. Wielkość siedliska jest wystarczająca dla długoterminowego przetrwania gatunku, a aktualnie prowadzona gospodarka leśna sprzyja kształtowaniu siedlisk optymalnych (Gawroński i inni 2010) dlatego też stopień zachowania siedlisk ważnych dla gatunku uznano za doskonały a ocenę stanu zachowania określono na poziomie A. Możliwość renaturyzacji nie została oceniona. Populacja nie jest izolowana i występuje w obrębie zwartego zasięgu (ocena C).

Dzięcioł zielonosiwy

Gatunek występujący do niedawna jedynie w południowej i północno-wschodniej Polsce, obecnie zwiększający liczebność i rozprzestrzeniający się na północ i zachód. Pierwsze stwierdzenia pochodzą z leśnictwa Smoszew z roku 1991. Kolejne stanowiska wykazano w roku 1994 w okolicach Zdun. W roku 2002 zanotowano występowanie co najmniej 4-5 par (Kempa i Kosiński 2003). W czasie inwentaryzacji w roku 2004 tylko we fragmencie północno-wschodniej części uroczyska Helenopol zanotowano 8 terytoriów. Do roku 2009, uwzględniając wszystkie dane, zanotowano 13 stanowisk tego gatunku. W czasie badań w roku 2010 wykryto 6 kolejnych stanowisk, w tym dwa w badanych dla dzięcioła średniego kwadratach monitoringowych. Pozwala to oszacować liczebność tego gatunku na co najmniej 20-25 par, co kwalifikuje ten gatunek jako przedmiot ochrony tego terenu z kategorii C6 (przynajmniej 1% krajowej populacji). Na terenie Dąbrów Krotoszyńskich gatunek ten preferuje drzewostany z udziałem buka, a nawet z pojedynczymi

przestojami, choć w roku 2010 stwierdzano ten gatunek nawet w kompleksach z dominacją drzewostanów sosnowych (ur. Łąkociny). Populacja nie jest izolowana jednakże występuje w obrębie północnej granicy zwartego zasięgu występowania gatunku w Europie, w związku z tym izolację oceniono na poziomie B. Możliwość renaturyzacji nie została oceniona. Wielkość siedliska jest wystarczająca dla długoterminowego przetrwania gatunku, a aktualnie prowadzona gospodarka leśna sprzyja kształtowaniu siedlisk optymalnych (Gawroński i inni 2010), dlatego też stopień zachowania siedlisk ważnych dla gatunku uznano za doskonały, a ocenę stanu zachowania określono na poziomie A

Ortolan

Na podstawie wyników liczeń liczebność populacji ortolana na terenie obszaru Natura 2000 Dąbrowy Krotoszyńskie można oszacować na 350-400 par (powyżej 1 pary na km²). Będzie to najprawdopodobniej największa populacja tego gatunku w obrębie obszarów Natura 2000 w województwie wielkopolskim. Zagęszczenia par tego gatunku w Wielkopolsce wahają się od 0,6 do 2,4 pary na km² (Bednorz i in. 2000), przy czym liczebności powyżej 1 pary na kilometr kwadratowy dotyczyły niewielkich powierzchni próbnych (8-25 km²). Tak duże zagęszczenia wyróżniają obszar Dąbrów Krotoszyńskich prawdopodobnie także w skali Polski. Wg danych z inwentaryzacji oraz wcześniejszych obserwacji (Gawroński A. i inni 2010) ortolan gniazduje na terenie ostoi w liczbie 350 - 400 par. W odniesieniu do liczebności krajowej szacowanej na 150000 - 300000 par (Wilk i inni 2010) liczba ta stanowi 0,2% populacji krajowej, dlatego ortolan nie został uznany za przedmiot ochrony (ocena ogólna D).

Ciconia nigra

Wg danych z inwentaryzacji oraz wcześniejszych obserwacji (Gawroński A. i inni 2010) bocian czarny gniazduje na terenie ostoi w liczbie 3 - 5 par. W odniesieniu do liczebności krajowej szacowanej na 1100 - 1200 par (Wilk i inni 2010) liczba ta stanowi ułamek procenta (0,25% - 0,45%), dlatego bocian czarny nie został uznany za przedmiot ochrony (ocena ogólna D).

Ciconia ciconia

Wg danych z inwentaryzacji oraz wcześniejszych obserwacji (Gawroński A. i inni 2010) bocian biały gniazduje na terenie ostoi w liczbie 7 - 10 par. W odniesieniu do liczebności krajowej szacowanej na 44 000 - 46 000 par (Wilk i inni 2010) liczba ta stanowi ułamek procenta (0,015 % - 0,023 %) , dlatego bocian czarny nie został uznany za przedmiot ochrony (ocena ogólna D).

Aythya nyroca

Wg danych z inwentaryzacji (Gawroński A. i inni 2010) obserwowano pojedyncze osobniki tego gatunku w okresie przelotów. Podgorzałka nie należy do przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 PLB300007 "Dąbrowy Krotoszyńskie". Populacja w Polsce wynosi 40 - 50 par (Sikora i inni 2007). Ocena ogólna D.

Pernis apivorus

Gatunek ten był notowany w różnych miejscach na terenie obszaru podczas inwentaryzacji oraz wcześniejszych obserwacji (Gawroński A. i inni 2010), jednak jego gniazd nie znaleziono. Populacja w Polsce wynosi 2 000 - 4 000 par (Wilk i inni 2010). Ocena ogólna D.

Milvus migrans

W roku 2008 zaobserwowano na terenie ostoi jedną parę tego gatunku, co stanowi ułamek procenta populacji krajowej szacowanej na 650 - 700 par (Wilk i inni 2010). Ocena ogólna D.

Milvus milvus

Jednego zachowującego się terytorialnie ptaka obserwowano wiosną roku 2010 przy uroczysku Taczanów koło Bronowa. Liczebność kani rudej na terenie ostoi szacowana jest na 0 - 1 par, co przy populacji krajowej wynoszącej 300 - 400 par (Wilk i inni 2010) stanowi ułamek procenta. Ocena ogólna D.

Haliaeetus albicilla

Na terenie ostoi gatunek ten notowano wielokrotnie m. in. 23.04.2008 jednak gniazdo znaleziono dopiero wiosną w roku 2010 w pobliżu jej granic (Gawroński A. i inni 2010) Liczebność bielika na terenie ostoi szacowana jest na 0 - 1 par, co przy populacji krajowej wynoszącej 600 - 670 (Wilk i inni 2010) par stanowi

ułamek procenta. Ocena ogólna D.

Circus aeruginosus

Pojedyncze pary występują na terenie całego obszaru gniazdując na stawach i przy oczkach śródpolnych (Gawroński A. i inni 2010). Liczebność błotniaka stawowego na terenie ostoi szacowana na 5 - 8 par co przy populacji krajowej wynoszącej 6 500 - 8 000 par (Wilk i inni 2010) stanowi ułamek procenta. Ocena ogólna D.

Circus pygargus

Notowano pojedyncze osobniki tego gatunku na całym obszarze terenów otwartych Dąbrów. W lipcu 2010 r. stwierdzono żerującą samicę na łąkach nad Kurochem koło Nabyszyc (Gawroński A. i inni 2010). Liczebność błotniaka łąkowego na terenie ostoi szacowana jest na 1 - 2 par, co przy populacji krajowej wynoszącej 1 300 - 2 500 par (Wilk i inni 2010) stanowi ułamek procenta. Ocena ogólna D.

Pandion haliaetus

Na terenie ostoi obserwowano pojedyncze osobniki w okresie przelotów (Gawroński A. i inni 2010). Rybołów nie został uznany za przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 PLB300007 Dąbrowy Krotoszyńskie. Ocena ogólna D.

Falco peregrines

Obserwowane pojedyncze osobniki w okresie przelotów (Gawroński A. i inni 2010). Sokół wędrowny nie został uznany za przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 PLB300007 Dąbrowy Krotoszyńskie. Ocena ogólna D.

Crex crex

Pojedyncze głosy samców stwierdzono na łąkach nad kilkoma ciekami znajdującymi się na terenie ostoi. Liczebność derkacza na terenie obszaru Natura 2000 PLB300007 Dąbrowy Krotoszyńskie nie jest znana. Ocena ogólna D

Grus grus

W czasie powszechnej inwentaryzacji przyrodniczej wykryto gatunek na 29 stanowiskach. Liczebność żurawia na terenie ostoi szacowana jest na 25 - 30 par, co przy populacji krajowej wynoszącej 10 000 - 12 000 par (Wilk i inni 2010) stanowi ułamek procenta (0,25 % - 0,3 %). Ocena ogólna D.

Alcedo atthis

Zanotowano pojedyncze osobniki nad różnymi ciekami. W roku 2009 obserwowano jednego ptaka na Czarną Wodą koło Smoszewa (Gawroński A. i inni 2010). Liczebność zimorodka na terenie obszaru Natura 2000 PLB300007 Dąbrowy Krotoszyńskie nie jest znana. Ocena ogólna D

Dryocopus martius

Ze względu na rozległe terytoria gatunek niełatwy do szacowania liczebności. Szczegółowe dane pochodzą jedynie z leśnictwa Smoszew, gdzie na powierzchni 750 ha w latach 2001-2003 odnotowano od 5-6 do 9 par, a uzyskane zagęszczenia należą do najwyższych spośród odnotowanych do chwili obecnej w Europie (Kosiński i Kempa 2007). Rozpowszechniony w lasach całego obszaru, prawdopodobnie w liczbie nawet kilkudziesięciu par. W lasach liściastych gniazduje przede wszystkim w bukach (Gawroński A. i inni 2010). Liczebność dzięcioła czarnego na terenie ostoi szacowana jest na ponad 50 par, co przy populacji krajowej wynoszącej 35 000 do 70 000 (Wilk i inni 2010) stanowi ułamek procenta. Ocena ogólna D.

Lullula arborea

Pojedyncze pary występują w zachodniej i południowej części obszaru, gdzie udział siedlisk borowych jest większy. Gatunek nie został uznany za przedmiot ochrony obszaru. Ocena ogólna D.

Sylvia nisia

Gatunek stwierdzany na terenie ostoi. W roku 2010 zanotowano kilka par w różnych miejscach obszaru. Gatunek nie został uznany za przedmiot ochrony obszaru. Ocena ogólna D.

Ficedula parva

Notowana w kilku miejscach, między innymi z rezerwatu przyrody Dąbrowa Smoszew i jego otuliny. Szczególnie częsta w uroczysku Helenopol, gdzie udział drzewostanów bukowych jest większy. Liczebność muchówki małej na terenie ostoi szacowana jest na 10 - 15, par co przy populacji krajowej wynoszącej 20 000 - 40 000 par (Wilk i inni 2010) stanowi ułamek procenta. Ocena ogólna D.

Ficedula albicollis

Gatunek zwiększający swój zasięg w ostatnich latach. Pojedyncze stanowisko zanotowano w rezerwacie przyrody "Dąbrowa Smoszew" w roku 2003. Możliwe występowanie również nielicznych par w innych miejscach obszaru. Gatunek nie został uznany za przedmiot ochrony obszaru. Ocena ogólna D.

Lanius collurio

Gatunek rozpowszechniony na terenie ostoi. Jego liczebność spada na skutek wycinania zarośli na przydrożach i miedzach. Gatunek nie został uznany za przedmiot ochrony obszaru. Ocena ogólna D.

LITERATURA:

- Bednorz J. 1974. Bocian czarny, *Ciconia nigra* (L.) w Polsce. Ochr. Przyr. 39: 201-243.
- Bereszyński A., Mizera T. 1989. Zmiany fauny Wielkopolski w ostatnich dziesiętkach lat. Kronika Wielkopolska 2(52): 57-81.
- Berger L. 1957. Rzadkie gady i płazy południowej Wielkopolski i Wzgórz Trzebnickich. Chrońmy Przyr. Ojcz. 13: 25-28.
- Berger L. 1961. Mięczaki pogranicza Wielkopolski, śląska i Jury Krakowsko-Wieluńskiej. PTPN Pr. Kom. Biol. 25(1): 1-124.
- Błachuta D. 1995. Macromycetes na tle lasów dębowych projektowanego rezerwatu "Chruszczyn" w nadleśnictwie Krotoszyn. Praca magisterska, Zakł. Ekol. Rośl. i Ochr. środow. UAM, Poznań. mscp.
- Błachuta J., Kuszewski J., Kuszniarz J., Witkowski A. 1993. Ichtyofauna dorzecza Baryczy. Roczniki Naukowe PZW. 6:21-48.
- Borysiak J., Brzeg A., Kasprówicz M. 1990a. Wstępna waloryzacja przyrodnicza obszaru gminy Krotoszyn w województwie kaliskim na potrzeby planowania przestrzennego. Ekspert. dla Wojew. Konserw. Przyr. w Kaliszu. Poznań.
- Borysiak J., Brzeg A., Kasprówicz M. 1990b. Wstępna waloryzacja przyrodnicza obszaru gminy Zduny w województwie kaliskim na potrzeby planowania przestrzennego. Ekspert. dla Wojew. Konserw. Przyr. w Kaliszu. Poznań.
- Borysiak J., Brzeg A., Kasprówicz M. 1991. Wstępna waloryzacja przyrodnicza projektowanego Obszaru Chronionego Krajobrazu Dąbrowy Krotoszyńskiej. Wojew. Konserw. Przyr., Kalisz. mscp.
- Borysiak J., Brzeg A., Kasprówicz M. 1992. Materiały do znajomości szaty roślinnej oraz godne ochrony obiekty przyrodnicze województwa kaliskiego. Bad. Fizjogr. Pol. Zach., Ser. B. 41: 63-107.
- Borysiak J., Kasprówicz M. 1991. Charakterystyka szaty roślinnej obszaru gminy Sulmierzyce w województwie kaliskim. Wojew. Konserw. Przyr., Kalisz. mscp.
- Brzeg A. 1988. Ciepłolubne zbiorowiska okrajowe z klasy Trifolio-Geranietea sanguinei w Wielkopolsce. Prace Kom. Biol. PTPN 71: 1-65.
- Brzeg A., Kasprówicz M. 2001. Dąbrowy Wielkopolskie ze szczególnym uwzględnieniem "Płyty Krotoszyńskiej". W: Wojterska M. (red.) Szata roślinna Wielkopolski i Pojezierza Południowopomorskiego. Przew. Sesji Teren. 52 Zjazdu PTB: 196-210. Bogucki Wyd. Nauk., Poznań. 177-192.
- Brzeg A., Kasprówicz M., Krotoska T. 1989. Acidofilne lasy z klasy Quercetea robori-petraeae Br.-Bl. et R.Tx. 1943 w Wielkopolsce. I. Molinio (caeruleae)-Quercetum roboris Scam et Pass. 1959 emend. - środkowoeuropejska mokra dąbrowa trzęślicowa. Bad. Fizjogr. Pol. Zach., Ser. B. 39: 5-36.
- Brzeg A., Kasprówicz M., Krotoska T. 2000. Acidofilne lasy z klasy Quercetea robori-petraeae Br.-Bl. et R.Tx. 1943 w Wielkopolsce. Cz. II. Aulacomnio androgyni-Quercetum roboris Brzeg et Kasprówicz in Brzeg et all. 2000 ass. nova - acidofilny las dębowo-grabowy. Bad. Fizjogr. Pol. Zach., Ser. B. 49: 59-71.
- Brzeg A., Kasprówicz M., Krotoska T. 2001. Acidofilne lasy z klasy Quercetea robori-petraeae Br.-Bl. et R.Tx. 1943 w Wielkopolsce. Cz. III. Calamagrostio arundinaceae-Quercetum petraeae (Hartmann 1934) Scamoni et Passarge 1959 em. Brzeg, Kasprówicz et Krotoska 1989 - środkowoeuropejska kwaśna dąbrowa trzcinnikowa. Bad. Fizjogr. Pol. Zach., Ser. B. 50: 41-61.
- Brzeg A., Kasprówicz M., Krotoska T., Kubiś B., Sroka Z. 1995. Materiały florystyczne z "Płyty Krotoszyńskiej" i terenów przyległych. Cz. I. Bad. Fizjogr. Pol. Zach., Ser. B. 44: 149-157.
- Czajkowska M. 1951. Las Baszkowski (pow. krotoszyński) z najobfitszym w kraju stanowiskiem *Osmunda regalis*. Praca magisterska z Zakł. Syst. i Geogr. Rośl. UP, Poznań.

- Czarna A. 1999. Materiały do flory naczyniowej Lasu Taczanowskiego koło Pleszewa. Bad. Fizjogr. Pol. Zach., Ser. B. 48: 11-134.
- Dolata P. T. 2003a. Aktywna ochrona bociana czarnego *Ciconia nigra* w Południowej Wielkopolsce - raport za 2002 rok. Południowowielkopolska Grupa OTOP. mscp.
- Dolata P. T. 2003b. Aktywna ochrona bociana czarnego *Ciconia nigra* w Południowej Wielkopolsce - raport za 2003 rok. Południowowielkopolska Grupa OTOP. mscp.
- Dolata P. T. 2008. Aktywna ochrona bociana czarnego *Ciconia nigra* w Południowej Wielkopolsce - raport za 2008 rok. mscp. Południowowielkopolska Grupa OTOP, Ostrów Wielkopolski.
- Ferchmin M. 1980. Lasy wybranych rezerwatów Wielkopolski. PTPN, Prace Kom. Biol. 55. ss. 120 tabele. Warszawa-Poznań.
- Foksowicz T. 1958. Obecny stan cietrzewi *Lyrurus tetricus* L. w woj. Poznańskim. Przyr. Pol. Zach. 1 (3): 73.
- Gawroński A., Gawrońska A. 2008. Plan ochrony rezerwatu przyrody Dąbrowa Smoszew. RDOŚ w Poznaniu. mscp.
- Girdża A. 1983. Próba wyodrębnienia gospodarczo uzasadnionych podtypów siedliskowych w typie lasu świeżego w Dzielnicy Krotoszyńskiej. Prace IBL, 662: 39-63.
- Grobelny S. 1975. Badania nad karaczanami (Blattodea), prostoskrzydłymi (Orthoptera) i skorkami (Dermaptera) Nadleśnictwa Baszków w Pow. Krotoszyńskim. Bad. Fizjogr. Pol. Zach., Ser. C. 28: 123-140.
- Gromadzki M., Błaszowska B., Chylarecki P., Gromadzka J., Sikora A., Wieloch M., Wójcik B. 2002. Sieć ostoi ptaków w Polsce. Wdrażanie Dyrektywy Unii Europejskiej o Ochronie Dzikich Ptaków. OTOP, Gdańsk.
- Hammling J. 1933. Zur Vogelwelt des Posener Landes. Dutche wiss. Zeitschr. f. Polen, 26 (41): 27-82.
- Hampl R., Beran V., Dolata P. T. 2007. Potrava mláďat čápa černého (*Ciconia nigra*) v České republice a v Polsku. Sylvia 43: 165-172.
- Hantz J. 1972. Rzadsze gatunki synantropijne z miast południowej Wielkopolski. Bad. Fizjogr. Pol. Zach., Ser. B 25: 189-193.
- Hybsz R. 2006. Awifauna lęgowa rezerwatu "Buczyna Helenopol" oraz rola ptaków w ochronie lasu. Praca magisterska w Katedrze Entomologii Leśnej, AR w Poznaniu.
- Iwanowski C., Łuczak Z., Mikstacki B. 1966. Przegląd wielkopolskich zabytków przyrody. Poznań, PWRiL. ss. 428.
- Jakubiec Z. 1985. Liczebność i zagęszczenie bociana białego w Polsce w roku 1974. W: Jakubiec Z. (red.). Populacja bociana białego *Ciconia ciconia* L. w Polsce. Część I. Liczebność i reprodukcja bociana białego, ustalone na podstawie kontroli terenowych i danych ankietowych. Studia Naturae. Seria A, 28: 233-245.
- Jakubiec Z., Guziak R. 2006. Bocian biały w Polsce w roku 2004. W: Guziak R., Jakubiec Z. (red.). Bocian biały *Ciconia ciconia* (L.) w Polsce w roku 2004. Wyniki VI Międzynarodowego Spisu Bociana Białego. PTPP "pro Natura", Wrocław: 377-394.
- Jelinowski T. 1958. Badania fitosocjologiczne w leśnictwie Smoszew w powiecie krotoszyńskim. Praca magisterska w Zakł. Syst. i Geogr. Rośl. UAM, Poznań. mscp.
- Kaczmarek C. 1958. Nowe stanowisko *Isopyrum thalictroides* L. w powiecie krotoszyńskim. Przyr. Pol. Zach. 2 (3-4): 292-295.
- Kaj J. 1966. Korniki z terenów województwa Poznańskiego zebrane w latach 1934-1936. Pr. Kom. Nauk. Rol. i Leśn. TPN, Poznań 20: 115-128.
- Karczewska J. 1992. Udział macromycetes w acidofilnych dąbrowach na terenie projektowanych rezerwatów w leśnictwie Łąkociny (nadl. Krotoszyn). Praca magisterska, Zakł. Ekol. Rośl. i Ochr. środow. UAM, Poznań.
- Kędziora A. 1987. Aktualizacja inwentaryzacji rezerwatów przyrody województwa kaliskiego i projekt ich zagospodarowania. Wyd. Leśn. SGGW-AR. Ostrów Wlkp. Praca dyplomowa
- Koralewska-Batura E. 1992. Mięczaki (Mollusca) Wielkopolski. UAM. Ser. Zool. 18: 1-39.
- Kordy J. 1989. Badania nad sówkami (Noctuidae) okolic Zdun koło Krotoszyna. Praca magisterska. ZZS UAM, Poznań. mscp.
- Kosakowski A. 1995. Operat glebowosiedliskowy nadleśnictwa Krotoszyn wg stanu na 1993 r. Zakł. Usług Ekol. i Urządz.-Leśn., Poznań.
- Kosiński D., Marciniak R., Parysek J.J. (red.). 1995. Krotoszyn. Bogucki Wyd. Nauk. Krotoszyn-Poznań. ss. 287.
- Kosiński Z. 1990. Badania ilościowe nad zgrupowaniem ptaków lęgowych lasu dębowo-grabowego Płyty Krotoszyńskiej. Praca magisterska. ZBiEP UAM Poznań. mscp.
- Kosiński Z. 1993. Ugrupowanie ptaków lęgowych Dąbrowy Krotoszyńskiej na tle grądów Polski. Not. Orn. 34: 333-345
- Kosiński Z. 1998. Liczebność i sukces lęgowy bociana białego *Ciconia ciconia* na ziemi krotoszyńskiej w latach 1993-1997. Chrońmy Przyr. Ojcz. 54: 53-64.

- Kosiński Z. 2004. *Dendrocopos medius* (L., 1758) Dzięcioł średni. W: Gromadzki M. (red.) Ptaki (część II). Poradnik ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 - podręcznik metodyczny. Ministerstwo Środowiska, Warszawa. T. 8, s. 271-275.
- Kempa M., Kosiński Z. 2003. Ekspansja i pierwsze przypadki gniazdowania dzięcioła zielonosiwego *Picus canus* w Wielkopolsce. Not. Orn. 44: 131-135.
- Kosiński Z., Hybsz R. 2006. Ocena liczebności dzięcioła średniego *Dendrocopos medius* w ostoi ptaków Dąbrowy Krotoszyńskie [Assessment of the Middle Spotted Woodpecker *Dendrocopos medius* numbers in the Dąbrowy Krotoszyńskie bird refuge]. Not. Orn. 47: 69-79 (In Polish with English abstract).
- Kosiński Z., Kempa M. 2007. Density, distribution and nest-sites of woodpeckers Picidae in a managed forest of Western Poland. Pol. J. Ecol. 55(3): 519-533.
- Kosiński Z., Kempa M., Hybsz R. 2004. Accuracy and efficiency of different techniques for censusing territorial Middle Spotted Woodpeckers *Dendrocopos medius*. Acta Ornithol. 39: 29-34.
- Kosiński Z., Winiecki A. 2003. Ocena liczebności dzięcioła średniego *Dendrocopos medius* - porównanie metody kartograficznej z użyciem stymulacji magnetofonowej z metodą wyszukiwania gniazd. Not. Orn. 44: 43-55.
- Kosiński Z., Winiecki A. 2005. Factors affecting the density of the middle spotted woodpecker *Dendrocopos medius*: a macrohabitat approach. J. Ornithol. 146: 263-270.
- Kosiński, Z., Bilińska, E., Dereziński, J., Jeleń, J., Kempa, M. 2010. Dzięcioł czarny *Dryocopus martius* i buk *Fagus sylvatica* gatunkami zwornikowymi dla siniaka *Columba oenas* w zachodniej Polsce. Ornithologica 51: 1-13.
- Krahl-Urban, J. 1943. Die Eiche im Reichsgau Wartheland. J. Neumann Verl. Neudamm.
- Krawiec F. 1933. Rezultaty wycieczek florystycznych po Wielkopolsce. Wyd. Okr. Kom. Ochr. Przyr. na Wlkp. i Pom. 5: 100-108.
- Krawiec F. 1937. Liściasty las koło Lutyni w powiecie krotoszyńskim ze stanowiskiem zdrojówki rutewkowej. Wyd. Okr. Kom. Ochr. Przyr. na Wlkp. i Pom. 7: 122-129.
- Krawiec F. 1955. Porosty Wysoczyzny Kaliskiej. Prace Kom. Biol. PTPN 13 (1): 39-54.
- Krawiec F., Urbański J. 1930. Rezultaty wycieczek florystycznych po Wielkopolsce. Wyd. Okr. Kom. Ochr. Przyr. na Wlkp. i Pom. 2: 52-56.
- Krotoska T. 1966a. Lasy dębowo-grabowe Wielkopolski. Prace Kom. Biol. PTPN, Poznań. ss. 145.
- Krotoska T. 1966b. Niektóre rzadsze rośliny z Wielkopolski. Bad. Fizjogr. Pol. Zach. 18: 263-265.
- Krotoska T., Piotrowska H. 1959. *Isopyrum thalictroides* L. na Nizinie Wielkopolsko-Kujawskiej. Fragm. Flor. et Geobot. 5 (3): 357-363.
- Krotoska T., Piotrowska H. 1961. Materiały do rozmieszczenia *Acer campestre* L w Wielkopolsce. Bad. Fizjogr. Pol. Zach. 8: 195-202.
- Krotoska T., Piotrowska H. 1962. Dąbrowy na glebach "typu krotoszyńskiego". Bad. Fizj. Pol. Zach. 10: 133-185.
- Kubiś B. 1982. Lasy dębowo-grabowe w leśnictwie Łąkociny (woj. kaliskie). Praca magisterska, Zakł. Ekol. Rośl. i Ochr. środow. UAM, Poznań. mscp.
- Kulińska K. 1991. Macromycetes na tle zróżnicowania acidofilnych dąbrów w nadleśnictwie Taczanów (województwo kaliskie). Praca magisterska Ekol. Rośl. i Ochr. środow. UAM, Poznań. mscp.
- Łatowski K. 1981. Dalsze materiały florystyczne z terenów kolejowych Wielkopolski. Bad. Fizjogr. Pol. Zach., Ser. B 32: 207-211.
- Łatowski K., Szmaida P., Żukowski W. 1977. Materiały do flory pól uprawnych Wielkopolski. Cz. II. Bad. Fizjogr. Pol. Zach., Ser. B. 30: 203-206.
- Lisiewska M., Reszel I. 2000. Macromycetes na tle zróżnicowania acidofilnych dąbrów środkowej części uroczyska Teresiny (nadl. Krotoszyn). Bad. Fizjogr. Pol. Zach., Ser. B. 49: 7-57.
- Michalak L. 1988. Rozmieszczenie gniazd bociana białego *Ciconia ciconia* (L.) na Równinie Kościńskiej w latach 1986-1987. Praca magisterska. Zakład Biologii i Ekologii Ptaków UAM, Poznań.
- Miedziński K. 1935. Przyczynek do fauny pajaków okolicy Krotoszyna w poznańskim. Prace Kom. Matem.-Przyr. VII: 2-6.
- Miller H. 1899. Zur Flora den Gegend von Koschmin. Zeitschr. d. Bot. Abt. d. Naturwiss. Ver. d. Prov. Posen 5 (3): 76-86.
- Młodzianowska-Dyrdowska M., ślimaki lądowe skorupowe w Poznańskim i właściwości ich rozmieszczenia, PTPN Poznań 1928, ss. 91
- Ornitologiczna Kartoteka Wielkopolski. Materiały niepublikowane (ZBiEP UAM).
- Pawłow M. 1960. Rozmieszczenie *Melica uniflora* Retz. na Nizinie Wielkopolsko-Kujawskiej. Bad. Fizjogr. Pol. Zach. 6: 239-252.

Pawłow M. 1961. Materiały do rozmieszczenia *Lilium martagon* L. na Nizinie Wielkopolsko-Kujawskiej. *Bad. Fizjogr. Pol. Zach.* 8: 203-217.

Pawłowski J. 2001. Rzadkie i chronione gatunki roślin naczyniowych okolic Odolanowa na Płycie Krotoszyńskiej. *Bad. Fizjogr. Pol. Zach., Ser. B.* 50: 131-142.

Pawłowski J. 1999. Materiały do znajomości flory roślin naczyniowych Płyty Krotoszyńskiej. *Zakł. Taks. Roś. UAM, Poznań. mscp.*

PLB300007 - Natura 2000/Dąbrowy Krotoszyńskie. Standardowy formularz danych dla obszarów specjalnej ochrony (OSO), dla obszarów spełniających kryteria obszarów o znaczeniu wspólnotowym (OZW), dla specjalnych obszarów ochrony (SOO). Ministerstwo Środowiska.

PLH300002 - Natura 2000/Dąbrowy Krotoszyńskie. Standardowy formularz danych dla obszarów specjalnej ochrony (OSO), dla obszarów spełniających kryteria obszarów o znaczeniu wspólnotowym (OZW), dla specjalnych obszarów ochrony (SOO). Ministerstwo Środowiska.

Plan Urządzenia Gospodarstwa rezerwatowego rezerwatu "Dąbrowa Smoszew" - Nadleśnictwo Krotoszyn, Obręb Baszków na okres 1.01.1988 - 31.12.1997.

Plan Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Krotoszyn na okres 1.01.2008 do 31.12.2017.

Plan Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Taczanów na okres 1.01.2001 do 31.12.2010.

Południowowielkopolska Grupa OTOP - (materiały niepublikowane).

Ptaszyk J. 1994. Wyniki inwentaryzacji gniazd bociana białego (*Ciconia ciconia*) w Wielkopolsce w latach 1984-1985. W: Ptaszyk J. (red.). Bocian biały (*Ciconia ciconia*) w Wielkopolsce. *Prace Zakł. Biol. i Ekol. Ptaków UAM* 3: 21-41.

Ptaszyk J. 2006. Bocian biały w województwie wielkopolskim w roku 2004. W: Guziak R., Jakubiec Z. (red.). Bocian biały *Ciconia ciconia* (L.) w Polsce w roku 2004. Wyniki VI Międzynarodowego Spisu Bociana Białego. PTPP "pro Natura", Wrocław: 333-360.

Ptaszyk J. 2008. Populacja bociana czarnego w Wielkopolsce. *Biul. Park. Krajobraz.* 14 (16): 20-47.

Rafański J., Urbański J. 1932. Rezultaty wycieczek florystycznych po Wielkopolsce. *Wyd. Okr. Kom. Ochr. Przyr. na Wlkp. i Pom.*, 3: 46-49.

Ranoszek E. 1985. Wyniki inwentaryzacji gniazd bociana białego w powiecie Ostrów Wielkopolski w 1974 roku. W: Jakubiec Zbigniew (red.). Populacja bociana białego *Ciconia ciconia* L. w Polsce. Część I. Liczebność i reprodukcja bociana białego, ustalone na podstawie kontroli terenowych i danych ankietowych. *Studia Naturae. Seria A*, 28: 125-127.

Stachura-Skierczyńska K., 2007. Ocena wartości biologicznej lasów w Polsce - wstępne rezultaty projektu. *Studia i Materiały Centrum Edukacji Przyrodniczo-Leśnej*, R. 9, 2/3 (16): 346-355 Warszawa.

Rąkowski G., Walczak M., Smogorzewska M. 2006. Rezerваты przyrody w Polsce środkowej. Instytut Ochrony Środowiska PAN, Warszawa: 1-527.

Reszel I. 1999. *Macromycetes na tle zróżnicowania acidofilnych dąbrów w uroczysku Teresiny (nadm. Krotoszyn)*. Praca magisterska Ekol. Rośl. i Ochr. środow. UAM, Poznań. mscp.

Ritschl G. 1850. *Flora des Grossherzogthums Posen*. (Im Auftrage des naturhistorischen Vereins zu Posen). Druck und Verlag von E.S. Mittler und Sohn, Berlin.

Schube Th. 1896. Einige Funde aus dem Süden der Provinz. *Zeitschr. d. Bot. Abt. d Naturwiss. Ver. d. Prov. Posen* 2 (3): 74-75.

Schube Th. 1900. Neue Beobachtungen in südlichen Teile der Provinz. *Zeitschr. d. Bot. Abt. d Naturwiss. Ver. d. Prov. Posen* 6 (2): 27-34.

Sidło P. O., Błaszowska B., Chylarecki P. (red.) 2004. *Ostoje ptaków o randze europejskiej w Polsce*. OTOP. Warszawa, ss. 374.

Siwecki R. 1987. Ocena występowania, metody zapobiegania i zwalczania zjawiska zamierania drzewostanów dębowych Płyty Krotoszyńskiej. Ekspertyza. Kórnik.

Smoleńska E. 1963. Larwy ochotkowatych (Tendipedidae) wód Wielkopolski. *PTPN Pr. Kom. Biol.* 26 (1): 1-61.

Sokołowski J. 1928. Niektóre rzadkie ptaki województwa poznańskiego. *Spraw. Kom. Fizjogr, PAU* 63: 177-189.

Sokołowski J. 1958. *Ptaki ziem polskich*. T. I. PWN, Warszawa.

Sokołowski J. 1962. Zmiany awifauny na terenie województwa poznańskiego w ostatnich dziesięciokach lat. *Przyr. Pol. Zach.* 6 (1/4): 104-105.

Sokołowski J. 1972. *Ptaki ziem polskich*. Wyd. drugie. T. I. PWN, Warszawa.

Sroka Z. 1982. Acidofilne lasy i bory mieszane w kompleksie leśnym na zachód od Ostrowa Wlkp. (w obrębie Glińnica). Praca magisterska, Zakł. Ekol. Rośl. i Ochr. środow. UAM, Poznań.

Stawowy, R. 1987: *Badania ilościowe w dąbrowach w różnych klasach wieku w nadleśnictwie Krotoszyn*

(południowa Wielkopolska). Praca magisterska. ZBiEP UAM Poznań. mscp..

Strojny W. 1970. Jelonek rogacz *Lucanus cervus* L. (Coleoptera, Lucanidae) na ziemiach Polskich. Przegl. Zool. 14 (1): 62-77.

Szulczewski J.W. 1922. Chrząszcze Wielkopolski. PTPN Prace Kom. Mat. Przyr. B 1 (3-4): 183-243.

Szulczewski J.W. 1951. Wykaz roślin naczyniowych dotąd w Wielkopolsce stwierdzonych. Prace Kom. Biol. PTPN 12, 6: 1-128.

Szymkowiak P., Wośny M., Błażejczyk M. 1999. A comparison of the species composition of spider communities over sixty years in the vicinity of Krotoszyn. *Fragm. faun.* 42 (5): 29-40.

Śliwa P., Wylegała P., Mizera T., Winiecki A. 2004. O wielkopolskich ptakach. Wydawnictwo "Salamandra" PTOP, Poznań. ss. 184.

Terlikowski F., Kwinichidze M., Królikowski L., Zacharzewski P. 1930. Materiały do mapy glebowo-rolniczej Polski. Arkusz Krotoszyn. *Roczn. Nauk. Roln. i Leśn.* 23: 1-8 mapa. Poznań.

Tomiałojć L. 1990. Ptaki Polski - rozmieszczenie i liczebność. Warszawa PWN. ss. 464.

Traczyńska N. 1980. Flora naczyniowa Zdun k. Krotoszyna. Praca magisterska, Zakł. Takson. Rośl. UAM, Poznań. mscp.

Walczak M., Radziejowski J., Smogorzewska M., Sienkiewicz J., Gacka-Grzesikiewicz E., Pisarski Z. 2001. Obszary chronione w Polsce. IOŚ, Warszawa. ss. 311 mapa.

Winiecki A. 2001. Ocena walorów przyrodniczych wybranych rezerwatów województwa wielkopolskiego na podstawie awifauny lęgowej.

Winiecki A., Kosiński Z., Kempa M. 2002. Dąbrowy Krotoszyńskie. Dane niepublikowane.

Wika S. 1975. Rzadsze rośliny synantropijne z powiatu ostrowskiego w województwie poznańskim. *Bad. Fizjogr. Pol. Zach., Ser. B.* 28: 167-179.

Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. (red) 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. OTOP, Marki.

Wilżak T., Żurawlew P. 2008. Przyroda Powiatu Pleszewskiego. Starostwo Powiatowe w Pleszewie, Pleszew.

Wodiczko A., Krawiec F., Urbański J. 1932. Pomniki i zabytki przyrody Wielkopolski. Wyd. Okr. Kom. Ochr. Przyr. na Wlkp. i Pom., 8: 197-201, 303-306.

Wojterski T., Wojterska H., Wojterska M. 1981. Potencjalna roślinność naturalna dorzecza Baryczy. Mapa wielobarwna, Zakł. Ekol. Rośl. i Ochr. środow. UAM w Poznaniu. PPWK, Wrocław.

Wylegała P., Janyszek S., Kepel A., Dzieciotowski R. 2006. Ostoje przyrody o znaczeniu europejskim w Wielkopolsce. PTOP "Salamandra", Poznań: 38-41.

Zdunek A. 2005. Formy ochrony przyrody w powiecie krotoszyńskim. W: Zdunek J. (red.). Krotoszyn i okolice. Opracowania i materiały źródłowe. Tom I. Towarzystwo Miłośników i Badaczy Ziemi Krotoszyńskiej, Krotoszyn: 71-101.

Zieliński J. 1980. Rozmieszczenie róż w południowej Wielkopolsce. *Fragm. Flor. et Geobot.* 26 (1) 53-64.

Żurawlew P., Kaźmierczak P., Wilżak T. 2008. Występowanie dzięcioła średniego *Dendrocopos medius* i innych gatunków ptaków na terenie Obrębu Taczanów w latach 2005 i 2007. Raport dla Nadleśnictwa Taczanów. mscp.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	D01.02		i
L	E03.01		i
H	J02.01		i
L	A02		i
L	A04.03		i
M	B02.04		i
M	E01.03		i

L	F01		i
M	D01.01		i
M	E01.01		o
L	F03.02.03		i
L	A04		i
L	B02.02		i
L	F03.01		i
M	X		b
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	D01.01		i
M	X		b
M	A03		i
M	B02.01		i
L	A04		i
H	B		i
L	F03.01		i
L	F01		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

- 2011 UWAGA! Część pozycji literaturowych została zawarta poniżej tekstu w punkcie "4.2 Wartość przyrodnicza". Bednorz J., Kupczyk M., Kuźniak S., Winiecki A. 2000. Ptaki Wielkopolski. Monografia faunistyczna. Bogucki Wyd. Nauk., Poznań. Głowaciński Z. (red.). 2001. Polska czerwona księga zwierząt. Kręgowce. PWRiL, Warszawa. Sidło P.O., Błaszowska B. & Chylarecki P. (red.) 2004 Ostoje ptaków o randze europejskiej w Polsce. OTOP. Warszawa Sikora A., Rhde Z., Gromadzki M., Neubauer G., Chylarecki P. 2007 Atlas rozmieszczenia ptaków lęgowych Polski 1985-2004 Bogucki Wyd. Nauk., Poznań Walczak M., Radziejowski J., Smogorzewska M., Sienkiewicz J., Gacka-Grzesikiewicz E., Pisarski Z. 2001. Obszary chronione w Polsce. IOŚ, III wyd., Warszawa. Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010 Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym OTOP Marki Winiecki A. 2001. Ocena walorów przyrodniczych wybranych rezerwatów województwa wielkopolskiego na podstawie awifauny lęgowej. UWoj. Poznań (mat.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL04	91.39	PL02	0.36		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Buczyna Helenopol	+	0.12
PL02	Baszków	+	0.01
PL02	Miejski Bór	+	0.07
PL02	Dąbrowa Smoszew	+	0.04
PL02	Mszar Bogdaniec	+	0.06
PL04	Dąbrowy Krotoszyńskie Baszków-Rochy	*	91.37
PL04	Wzgórza Ostrzeszowskie i Kotlina Odolanowska (woj. wielkopolskie)	*	0.02
PL02	Dąbrowa koło Biadek Krotoszyńskich	+	0.05

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Poznaniu
Adres:	Polska Tadeusza Kościuszki 57 61-891 Poznań
Adres e-mail:	sekretariat.poznan@poznan.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐	Tak
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu
☒	Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLB300007

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒

Tak

☐

Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)